

Anders Fogh Rasmussens tale ved Venstres landsmøde

Taler

Anders Fogh Rasmussen
Partiformand for Venstre

Dato

19. november 2006

Sted

Odense

Tak skal I have og god morgen.

Allerførst vil jeg gerne sige tak for en rigtig rigtig god debat i går om principprogrammet. Jeg synes, at vi nu står med et godt og stærkt principprogram. og jeg vil gerne sige de delegerede tak for den meget meget brede opbakning, der har været til den linie, vi har lagt i Venstre.

I min tale i går gjorde jeg status over fem års arbejde i regeringen. Her i dag vil jeg kigge fremad, og tage fat på nogle af de udfordringer, der ligger lige foran os i de allernærmeste år. En af de store opgaver vi tager fat på nu, det er en kvalitetsreform i den offentlige sektor. En reform der skal sikre,

at vi også i fremtiden har den bedste kvalitet i den offentlige sektor. En reform; der skal sikre; at vi får mere kvalitet for pengene.

Jeg vil godt tage mit afsæt i en sjov lille historie, som jeg for kort tid siden læste i en avis. Det var i Politiken den 6. november. Og det var en historie om en børnehave. Idrætsbørnehaven Ryvang. Og det, der fangede min interesse, det var en historie om, at medarbejderne i børnehaven, de skulle have en ekstra julegave i år. En lønbonus på 10.000 kr. pr. medarbejder. Det var jo klart, det var avisen interesseret i, og de spurgte børnehavederen Anne Kløjgård, hvordan det nu kunne gå til. Og hun forklarede at de 10.000 kr. til hver medarbejder, de kom fra et overskud, som børnehaven havde skabt. Hun forklarede, at børnehaven har de samme økonomiske rammer, som andre. Men gennem utraditionel nytænkning, så lykkedes det faktisk hvert år at skabe et overskud, og nu havde de så besluttet, at pengene i år skulle gå som en ekstra check til medarbejderne som tak for en dygtig indsats. Og det er bestemt ikke noget, som så går ud over børnene i børnehaven. Tværtimod. Og så sagde hun, at det er

vores målsætning i den her børnehave, at samle på det, hun kaldte gyldne øjeblikke med meget nærvær sammen med børnene. Og hun sagde så, at det drejer sig om, at institutionerne udvikler og ruste børnene til fremtidens udfordringer. Og så fortalte hun videre, vi køber intet legetøj, fordi alle børnene har en mindre BR butik der hjemme på værelset. Festen er her, hvor jeg eller en anden voksen er, og den fest eller det nærvær kræver hverken dynger af tuscher eller masser af cykler på legepladsen. Det handler om at tænke utraditionelt. Og så tilføjer hun, jeg er absolut ikke en fortæller for nedskæringer på børneområdet, men for at kigge utraditionelt på budgettet. På den måde har vi år efter år formået at komme ud med overskud. Og i år går det så altså som ekstra løn til medarbejderne. 10.000 kr. per medarbejder. Hvad enten de er pædagoger eller arbejder i køkkenet, fordi alle er fælles om den opgave, og forældrene bakker op om det. Formanden for forældrebestyrelsen siger: "Det er på tide, at de også i det offentlige kan honorere et knald godt stykke arbejde."

Ved I hvad, den historie fortæller kernen i vores projekt - En kvalitetsreform af den offentlige sektor. Den fortæller noget om, at skabe bedre kvalitet for pengene. Den fortæller noget om, at skabe mere nærvær med børnene eller med dem, der i øvrigt skal have omsorg, pleje og pasning i den offentlige sektor. Den fortæller noget om at skabe en spændende og udviklende arbejdsplads for de offentlige medarbejdere, og at belønne og påskønne en dygtig indsats. Det er kernen i en kvalitetsreform.

Vi står over for en mægtig udfordring i de kommende år. Fordi i løbet af de næste 10 år, der vil over 200.000 offentligt ansatte gå på pension. Det er mere end hver fjerde i den offentlige sektor. Det er de store årgange, der nu forlader arbejdsmarkedet, og ind kommer de små årgange, og derfor så bliver det svært, at rekruttere tilstrækkelige antal afløsere. Der er allerede nu ved at være mangel på social og sundhedsassistenter, læger og sygeplejersker, og vi kan forudse, at der kan blive mangel på både pædagoger og lærer. Og det er en udfordring, som vi er nødt til at få gjort noget ved, fordi vi har jo brug for gode pædagoger til at tage sig af børnene, når far og mor er på arbejdsmarkedet og skal passe deres arbejde. Vi har brug for dygtige lærere til at sikre at eleverne får en uddannelse af topkvalitet. For det er det, der skal give dem et godt liv, og det er det, der skal sikre at Danmark kan klare sig i den internationale konkurrence. Vi har brug for dygtige læger og sygeplejersker, der kan give sundhedsbehandling af højeste internationale klasse og uden ventetid. For ventetid er menneskeligt belastende og også et økonomisk tab for samfundet. Og vi skylder vores ældre medborgere

efter et langt liv på arbejdsmarked, at de får ordentlig omsorg og pleje, når de ikke længere kan klare sig selv. Det er den udfordring vi skal løfte i de kommende år i en situation, hvor der altså er mangel på arbejdskraft. Så er der nogen, der siger, at vi skal skabe bedre kvalitet i den offentlige sektor ved at ansætte nogle flere og ikke flere hænder. Det hjælper jo ikke noget bare at slå ud med armene og sige, der skal ansættes 3.000 flere pædagoger. Hvor skulle de komme fra? Man stamper jo ikke hænderne op af jorden bare ved at bruge flere penge. Det vi skal tænke på, det er, at det arbejdsmarked vi har det kommende år, der vil der være et uændret antal mennesker på arbejdsmarkedet, det vi sådan kan forudse. Det vil sige, at for hver en ekstra, vi tager ind i det offentlige, der bliver der en mindre i den private sektor, og dermed en mindre til at skabe den produktion, som det hele skal betales med. Så dem, der tænker så traditionelt, at de bare siger, at vi bare skal have mere af det samme, har i virkeligheden overhovedet ikke forstået hvad det er for en gigantisk udfordring, vi står over for. Nej der er brug for nytænkning. Og nytænkning, det er der heldigvis masser af gode eksempler på. Og et af eksemplerne vil jeg godt vise jer nu fra plejecenteret Baeshøjgård.

Jeg hedder Gunvor Hector, og jeg er centerleder på Baeshøjgård. Baeshøjgård er et særligt sted, hvor vi tager individuelle hensyn. Hvor den enkelte får lov at fylde, hvor den enkelte bliver ved at bevare sin identitet. Hvor man har medindflydelse på sit eget liv. Hvor man har medbestemmelse. En ansat på Baeshøjgård skal være en ildsjæl, skal ville det her og skal kunne se, at det her gør en forskel og skal være med til at gøre en forskel. Vi gør os altid rigtig meget umage. Vi har altid meget omtanke. Der var faktisk en medarbejder, der sagde engang, betyder det så, at jeg skal tænke over, alt hvad jeg siger. Ja det gør det. Alt hvad du siger, og alt hvad du gør. Alt hvad du gør og alt, hvad du siger, det betyder noget. Det betyder noget for den enkelte, at man skal gøre sig meget klart, hvad det vil sige at bo på et plejehjem. Hvilken sorg er der forbundet med det? De fleste der bor her, har mistet en ægtefælle, har været ude for sorg og for tab sit liv, og skal sige farvel til sit eget hjem og skal nu bo her, og det skal vi gøre så godt som overhovedet muligt, at det bliver et godt sted at blive gammel. Hos os handler det om, at få noget ud af de ressourcer, vi har. En vilje til det, og jeg er faktisk modstander af ressource-diskussioner. For vi har selvfølgelig også ansatte her, som meget gerne vil tale ressourcer. Det skal vi også tale om. Men jeg synes vi skal tale om, hvordan udnytter vi de ressourcer, vi har, og hvordan bliver vi kreative, og hvordan er vi fleksible. Jeg har en drøm, og det er, at vi bor jo Vig, og det er noget, der hedder Vig festival. Jeg synes, vi skulle være en gruppe her,

der var frivillige på Vig festivalen. Så kunne vi få del noget af Vig festivalens overskud, så kunne hyre Saybia til at komme at spille her, og de skulle stå nede for enden af søen

på den anden side af søen, og så skulle publikum. Og det skulle være beboere, pårørende og personale og seniorboligerne måske, hvem der nu kunne være plads til, og så skulle vi lave en Saybia koncert, og jeg tror, at de ville sige ja.

For jeg tror det ville være sjovt for dem. Det kunne jeg rigtig godt tænke mig.

Se nu er vi så heldige, at Gunvor Hector er med os på landsmødet.

Gunvor tak fordi du ville være med.

Selv tak

Det er utrolig spændende, at høre om det, I udfører på Baeshøjgård.

Ja, og det var kun en lille del af det.

Ja, og I vil have Saybia. Der bliver fest.

Ja, det gør der, og det har vi tit.

Se det jeg godt kunne tænkte mig at spørge dig om er, kunne du forestille dig et system, hvor vi nu mere systematisk går ind og belønner de medarbejdere, der som hos jer udfører et rigtig dygtigt arbejde, for eksempel ved at man regelmæssigt måler, hvad er brugernes, beboernes, de pårørendes tilfredshed - måske også medarbejdernes tilfredshed. Og så siger på den baggrund, at nu vil vi egentlig godt belønne at der er nogle, som har gjort en ekstra dygtig indsats.

Ja det kan du bare tro, at jeg gerne ville. Altså for det første går jeg ind for brugerundersøgelser, og det laver vi også. Men løn, det er ikke kun penge. Løn det er også anerkendelse. Så det ville jeg være rigtig glad for.

Så du mener også, at det er realistisk, at det kunne man gøre uden at I drukner i papirer og kontrol.

Ja, det tager ingen tid, at lave en brugerundersøgelse.

Som jeg fortalte, så går vi nu i gang med at forberede en kvalitetsreform. Og nu vil jeg give dig den enestående chance, at du kan få lov til -i hvert fald at forsøge, at få et ønske opfyldt i den kvalitetsreform. Og hvis du nu kunne få et ønske opfyldt i sådan en kvalitetsreform. Hvad ville så stå allerhøjest på din ønskeseddel?

Ja, det var jo højere kvalitet i ældreplejen. Og en af måderne, man kunne få det på det var faktisk at målrette nogle flere uddannelser til lederne. Sådan som lederuddannelserne ofte er, så er det jo meget administrativt, og det kan mange leder, og de fleste ledere er jo ansat på det administrative. Hvis vi nu satsede på det menneskelige, på varmen, på kærligheden, på omsorgen for det enkelte menneske, som er kommet i vores varetægt. Så ville jeg synes, at det var flot.

Endnu en gang rigtig mange gange tak, Gunvor, fordi du har fortalt os om, hvad I laver på Baeshøjgård, og tak fordi du ville være med i dag, og så håber jeg, at du kan få dit andet ønske opfyldt om Saybia. Men der forstå jeg, at I selv har initiativer i gang måske på Vig festivalen. Held og lykke med det.

Tak skal du have.

Gunvor har jo fat i det helt centrale, når vi taler om at få bedre kvalitet i den offentlige sektor. Så er det medarbejderne ude på de enkelte institutioner, så er det lederne ude på de enkelte institutioner. Det er dem, der omdrejningspunktet. Det er dem, der ved, hvor skoen trykker. Der kan komme med de gode forslag til, hvordan får vi mere tid til omsorg, pleje, pasning, og måske bruge mindre tid på møder og papirer og administration. Og så læg mærk til noget andet, som Gunvor også sagde. Lønnen som vi giver medarbejderne i den offentlige sektor, er andet og mere end de penge, der ligger i det. Det er også et spørgsmål om anerkendelse. Og her er nok et af de punkter, hvor jeg synes, at den velfærdsmodel, vi har i dag, ikke er god nok. Vi er nok i virkeligheden for dårlige til at udtrykke vores anerkendelse af de gode resultater. Og jeg tror, det har noget at gøre med, at mennesker, der arbejder med mennesker, er lidt udsat for at vi alle sammen siger, ja men det er svært at måle kvaliteten af sådan et arbejde. Det er jo ikke en fabrik. Det er jo ikke et samlebånd. Det er jo ikke et fysisk produkt, som vi kan gå ind at måle kvalitet på. Og så er man ligesom sprunget over, hvor gærdet, det er lavets. Og så har vi sagt, at det kan vi jo ikke

gøre noget ved, og derfor får alle den samme løn. Og det er jo egentlig trist, at det skal være sådan, at når mennesker arbejder med mennesker, så er vi ikke i stand til at påskønne, belønne og anerkende den dygtige

Jeg synes, at et centralt led i en kvalitetsreform skulle være en lønreform. Hvor vi finder veje til at belønne de dygtige medarbejdere i den offentlige sektor, som gør en ekstra indsats for at skabe god kvalitet. Nu ved jeg godt, at jeg bevæger mig ind på noget meget meget farligt. Fordi det her, er jo ikke noget, man kan lovgive om. Det er jo i virkeligheden et overenskomst-spørgsmål. Og jeg vil også med det samme sige, at jeg står ikke her, og uddeler gyldne løfter om, at så er der en masse penge til store lønstigninger over en bred kam. Nej, men jeg vil gerne opfordre parterne i forhandlingerne, det vil sige de offentlige arbejdsgivere

og vi er jo dog nogle af dem, og de offentligt ansattes fagforeninger, til at overveje om man ikke inden for den ramme, som man nu kan blive enig om er økonomisk forsvarligt, der at sørge for, at noget af den ramme, at nogle puljer inden for den ramme er reserveret til at give en ekstra påskønnelse til de medarbejdere, som gør en dygtig indsats for at skabe en bedre kvalitet i den offentlige service. Det synes jeg ville være et godt og vigtigt punkt i en kvalitetsreform.

Så er der nogen, der siger, jamen hvordan skal vi så måle kvaliteten, for nu har du stået at snakket om, at vi skal anerkende den særlige indsats og den gode kvalitet. Men hvordan måler vi det så. Jamen, der gav Gunvor Hector jo også svaret. Hun sagde: "Jamen vi kan da sagtens måle brugertilfredshed og medarbejdertilfredshed. Man kunne jo regelmæssigt lave undersøgelser af brugernes, de pårørendes, medarbejdernes tilfredshed akkurat som på Baeshøjgård. Når de kan der, så kan man det også i hjemmehjælpen, på sygehusene, i daginstitutionerne. Og som Gunvor også sagde. Det er altså ikke noget, der behøver at blive indviklet og tage lang tid. For eksempel kunne man jo en gang om året spørge forældrene til børnene i børnehaven: "Er I tilfreds, med den tryghed og omsorg, der er for børnene i børnehaven? Er I tilfredse med de udfoldelsesmuligheder, som børnene har i børnehaven? I er i tilfredse med samarbejdet mellem børnehaven og forældrene?" Bare for at nævne tre ting, man kunne jo blive enige om tre, fem ting, og så spørge der. Så kommer der ud af det et resultat, som kan bruges på to måder.

Det ene, det kan bruges til, det er jo er, at daginstitutionens ledelse sammen med

medarbejdere og forældrene, kan sætte ind, der hvor brugerundersøgelsen har vist, at det ikke står så godt til. At kvaliteten ikke er helt, hvad vi gerne ville have, at den skulle være. Det er det ene, det kan bruges til. Det andet det så kan bruges til, det er jo så netop at sige, jamen hvis man nu scorer højt, hvorfor skulle medarbejderne i den institution så i virkeligheden ikke også mærke det kontant. De har gjort et godt arbejde. De har skabt tilfredshed. Så bør de også have en påskønnelse for det, der kan mærkes kontant. Det er det, det kan bruges til.

Så nævnte Gunvor Hector en anden ting, som er vigtig. Lederuddannelse. Og jeg kan godt afsløre allerede nu, at vi har faktisk til hensigt, at indfri Gunvor Hectors ønske om, at lederuddannelse skal være et centralt led i en kvalitetsreform. Lad os da give lederne ude på de enkelte institutioner de redskaber, der skal til, for at de sammen med medarbejderne kan skabe den her fornyelse, der giver bedre kvalitet. Og så til gengæld også sige, at så skal den yderste del af lederens løn måske også være afhængige af resultaterne. Ja, men det er jo det, man gør andre steder, hvorfor så ikke også sige det i det offentlige?

Og det jeg har sagt her, er jo i virkeligheden ikke sådan revolutionerende nytænkning, fordi det er jo principper, som man arbejder med indenfor den private sektor. Det kan man da også godt indenfor det offentlige, og der er faktisk gode eksempler på, at det er lige præcis, hvad man gør på en række offentlige institutioner. Og et af de gode eksempler vil jeg også godt vise jer her fra Kastanie Kirsti Tørnøe, leder af børnehuset Kastaniebakken i Birkerød. For ca. lidt over et år siden, så læste jeg de første artikler om LEAN, og særligt i forhold til hospitalsverden, og tænkte, at her må være noget, som vi også kan kigge på og måske også kan have glæde af i dagliginstitutionen. Nu er LEAN lavet til bilindustrien og produktionsvirksomheder, og hvad har det egentlig med en daginstitution at gøre - det kan man da godt spørge sig selv. Vi har brugt LEAN til flere forskellige ting i forhold til de ansatte. Vi har kigget på i hele taget daginstitutionen. Vi har kigget på afbrydelser - Hvad betyder afbrydelser i vores arbejde i forhold til vores pædagogiske læreplan, hvor vi lægger vægt på ord og tid til fordybelse for børnene. Børnene får mere koncentreret tid til voksne. Voksne som undgår afbrydelse i form af telefonopkald eller i form af, at de står at mangler noget remedie, de skal bruge. For eksempel, når man skal skifte et barn, står man pludselig at mangler en ble, så er det en afbrydelse, som gør, at den kontakt, som man egentlig har med barnet, den bliver brudt. Der er elementer i den, som man sagtens kan bruge og lade sig inspirere af, også provokere af og til at tænke på, er der en anden måde, jeg kan gøre det på, end

jeg har gjort tidligere. Og som sagt så har jeg den overbevisning, at vi får flere opgaver, men ikke mere tid eller ressourcer til at løse dem, og det betyder, at vi skal have en prioritering af vores opgaver, som lægger vægt på, hvad er det, vi vil i vores daginstitution. Hvad er det vores pædagogiske læreplan tager udgangspunkt i? Og så bruger vi LEAN til at prioritere opgaverne. Jeg vil gerne anbefale, at institutionsledere sætter sig ind i, hvad LEAN er, og hvad LEAN kan bruges til. Og jeg vil anbefale dem, at de er meget opmærksomme, hvad man kan bruge LEAN til i en daginstitution, og hvad man ikke kan bruge LEAN til i en daginstitution.

Se vi er så heldige, at også Kirsti TornØe er med os i dag. Ja, det er svært heldigt.

Kirsti velkommen, og tak fordi du ville tage turen her til Odense. Det var rigtig spændende at høre om det her eksempel på, at man gennem anderledes, praktisk tilrettelæggelse af arbejdet kan skaffe mere kvalitetstid til nærvær og samvær med børnene. Og du nævnte selv, at du vil anbefale andre institutionsledere, at lade sig inspirere af det her. Og der er det, at jeg så godt vil spørge dig, har du nogle forslag til, hvad man kunne gøre til mere systematisk til at udbrede de gode eksempler?

Mere systematisk. Jeg synes, at vi skal bygge videre på mange af de gode tiltag, der er i kommunerne i forhold til vidensdeling, i forhold til at inspirere hinanden. Hvordan man rent

systematisk kan udbrede det endnu mere, har jeg ikke et helt konkret bud på.

Nej. Der er jeg blank lige nu.

Kunne du for eksempel forestille dig, at man sagde, at institutioner som din og andre, som opnår så gode resultater, dem kunne vi indgå en kontrakt med, og så kunne I mod en betaling af en eller anden størrelse tage rundt og fortælle om jeres erfaring og jeres gode eksempler hos andre institutioner, som måske har lyst til det eller har brug for at lære lidt om det.

Ja, det kunne jeg godt forestille mig, at man kunne gøre. Jeg synes også, i den sammenhæng -Nu har du også nævnt noget med fagforening, at man også kan inddrage dem i måden man kan udvikle på og se på nye ideer til at arbejde videre med.

Nu vil jeg så også give dig chancen for at få et Ønske opfyldt i den kommende kvalitetsreform. Hvis du nu kunne få et ønske opfyldt i en kvalitetsreform, hvad ville så være det Ønske, som stod allerøverst på din Ønskeseddel?

Fortsat kompetenceudvikling af os som ansatte i det offentlige.

Det tror jeg er et godt, et rigtigt og et vigtigt punkt, og derfor tror jeg at jeg kan sige til dig ligesom

jeg også sagde til Gunvor Hector om hendes ønske, det ønske vil du få opfyldt.

Endnu engang tak fordi vi måtte høre om de positive erfaringer I har på Kastaniebakken, tak fordi du ville komme herover og held og lykke med arbejdet.

Tak for muligheden.

Som Kirsti Tornøe sagde, så kunne der ligge et perspektiv i, at vi mere systematisk udbreder de gode eksempler. Vi har så mange gode eksempler, vi har hørt om vi har set noget om dem her i dag. Det det drejer sig om er i høj grad at få dem udbredt. Få dem gjort kendt, få dem indført i det praktiske liv rundt omkring. Der tror jeg, at et tredje vigtigt element i kvalitetsreformen netop er og sætte i system. At vi udbreder det praktiske gode eksempel. Det kan være det som Kirsti Tornøe og jeg talte om, at man indgår kontrakter med dem der scorer højt om at de tager ud og fortæller om de gode eksempler eller man kunne etablere nogle mere permanente fora hvor man kunne sidde og udveksle erfaringer osv. Der er mange måder at gøre det på, det skal vi ikke blande os i, men jeg tror, at det er et vigtigt element i en kvalitetsreform at vi får udbredt kendskabet til netop de gode eksempler.

Se nu har jeg nævnt tre vigtige elementer i en kvalitetsreform. At vi anerkender, påskønner, belønner den dygtige indsats inden for det offentlige. At vi regelmæssigt laver undersøgelser af brugeres og medarbejders tilfredshed og for det tredje at vi mere systematisk udbreder de gode eksempler. Så vil nogle spørge - jamen kommer der nu penge til det her? Der er to ting at sige til det og det første det er, at som I har hørt er det altså ikke alt der kræver penge. Der er faktisk megen nytænkning der kan gennemføres uden at det nødvendigvis

kræver flere penge.

Men det andet jeg vil sige det er: Jo, der kan da godt være brug for penge. Penge til investeringer i ting, der kan give administrative besparelser og give mere tid til omsorg, pasning og pleje. For eksempel er der kommuner, som har investeret i håndholdte computere til hjemmehjælpen og det har faktisk givet en masse kvalitetstid til mere omsorg for de ældre.

Det skal der selvfølgelig være penge til, den slags investeringer. Investeringer i nytænkning, investeringer i kvalitetsudvikling. Der skal også være penge til at vi kan anerkende og belønne den dygtige indsats. Der skal være penge til de to ønsker, som Gunvor Hector og Kirsti TornØe er kommet med i dag om udvikling, kompetenceudvikling både for ledere og for almindelige medarbejdere. Så jo, der kan godt være behov for flere penge. Men ikke bare mere af det samme og til det samme. Men penge til udvikling og fornyelse. Og det er netop det vi skal de kommende år. Udvikle en dynamisk og moderne offentlig sektor. Hvis jeg må bruge et billede fra computerverdenen så vil jeg sige, at det vi nu lancerer "Velfærd 2.0".

"Velfærd 2.0" det er en moderne og opdateret udgave af den veltjente danske velfærdsmodel. "Velfærd 2.0" tager sit udgangspunkt i at vi har faktisk en velfungerende offentlig sektor, hvor 8 ud af 10 brugere er ganske tilfredse med den service de får og vi har dygtige medarbejdere. Det kan vi bygge på.

Velfærd 2.0 tager udgangspunkt i at der skal være penge nok til kvalitet. Ikke bare mere af samme og til det samme, men penge til fornyelse og modernisering. Til udvikling. Netop til kvalitetsudvikling. "Velfærd 2.0", det er en ny måde at tænke offentlig service på. Hvor vi tager udgangspunkt i brugernes behov og medarbejdernes viden. Vi inviterer til et bredt samarbejde om det her. Til fagforeninger, medarbejdere, til kommunerne, til regionerne og til de politiske partier, fordi jeg opfatter det her som en national opgave. For ved I hvad, uanset hvem der er i opposition og hvem der er i regering her i landet, så er udfordringen præcis den samme. Nemlig at skaffe høj kvalitet i den offentlige service i en situation, hvor der er mangel på arbejdskraft. Og det er den udfordring vi skal løse. Ikke ved gammeldags traditionel tænkning, men ved moderne nytænkning.

Vi skal skabe en offentlig sektor, der er dynamisk, frihedsorienteret,

nytænkende. En offentlig sektor, hvor brugerne oplever høj kvalitet og mange valgmuligheder. En offentlig sektor, hvor medarbejderne oplever at de får spændende og udviklende arbejdspladser og at de bliver anerkendt for et dygtigt arbejde. Det skal altid kunne betale sig at gøre en ekstra indsats også for offentligt ansatte.

En anden mægtig udfordring vi står overfor, det er bedre integration i det danske samfund. For godt en måneds tid siden var jeg på tur rundt i landet under overskriften "sammen om bedre integration".

Hvis vi skal sikre finansiering af vores velfærd i fremtiden, så er det helt afgørende at vi får løst den opgave, at de alt for mange danskere med indvandrerbaggrund, der i dag er uden job, at de kommer i arbejde. Derfor tog jeg på tur rundt i landet under overskriften "sammen om bedre integration", fordi det er en opgave vi kun kan løse i fællesskab.

Formålet med turen, det var at sætte fokus på de mange positive historier, de mange positive eksempler på, hvad der sker rundt omkring i Danmark i henseende til bedre integration. For vi har taget så mange politiske initiativer siden vi trådte til som regering i 2001. Nu gælder det om at udnytte det, til at få flere i job, flere i uddannelse, få forbedret integrationen. Men vi hører jo altid,

eller i hvert fald meget, om de negative eksempler og historier. Og det kan måske i sig selv være en barriere for at få fremskridt i integrationen. Derfor tog jeg på tur rundt for at vise de positive eksempler. Og med mig havde jeg en gruppe af unge danskere med indvandrerbaggrund, Assia, Fatma, Hamid, Mansur og Yonas, som alle har job eller uddannelse eller er i gang med en uddannelse. Rollemodeller, som er gode eksempler på, at det godt kan lade sig gøre at blive

integreret i det danske samfund og klare sig godt i det danske samfund. Vi tog rundt i bus over hele landet og jeg må sige at jeg kom meget meget oplivet og optimistisk tilbage, fordi jeg havde oplevet så mange ildsjæle, jeg havde oplevet så mange positive eksempler rundt omkring, at det kan og skal inspirere til at vi kan gøre det endnu bedre i integrationsindsatsen i de kommende år. Men det kræver en ekstraordinær indsats. Også af de danskere, der har indvandrerbaggrund. Og det vil jeg lige vise et eksempel på her, hvor Memet fortæller om hvad det egentlig er for barrierer, hvad det egentlig er for udfordringer man møder, når man skal søge integration i det danske samfund.

Jeg hedder Memet til fornavn og Vektas til efternavn. Jeg kom hertil for mange år siden. Jeg er stadig en såkaldt første generation. Jeg er ikke født i Danmark. Jeg er børn af flygtningefamilie. Kom til Danmark i 80'erne og lever i dag i Roskilde med min familie. Arbejder som chefkonsulent i en større dansk virksomhed. Jeg startede i folkeskolen kan jeg huske i 2. eller 3. klasse. Da jeg kom hertil der kunne jeg ikke dansk og det var heller ikke meningen at jeg skulle kunne dansk. Jeg startede på en engelsk skole fordi vi ikke skulle være her, vi skulle tilbage igen. Efterfølgende fandt mine forældre ud af, at vi ikke kunne komme tilbage, så vi blev i landet og så skulle jeg starte på en almindelig dansk skole, hvilket have må have været i omkring 3.-4. klasse. Jeg vil sige at viljen har haft en stor påvirkning på mig. Det at have lysten til at finde frem til en uddannelse og et arbejde. Det har nok været det meste af det. De barrierer som har været i den tid jeg har levet i Danmark, det har været at der ikke har været dialog. Selvom jeg har forsøgt og komme ind, har dialogen ikke været gensidig og det har været hårdt at komme igennem det. Men igen, viljen har været nok til at jeg har kunne blive ved. Min arbejdsplads og institutionsplads som jeg har været på, uddannelsessteder jeg har været på har ikke som institutioner eller steder påvirket mig særlig meget. Det har været de specielle profiler, der har været årsag til at jeg har kunne nå det jeg har nået i dag. Der har været nogle personer der har kommet og sagt til mig "du har det i dig", "du kan nogle ting", og det skal du frembringe. Jeg vil sige jeg har ikke lært dansk i skolen. Jeg har ikke lært dansk i mit hjem, jeg har lært dansk ude på legepladsen. Jeg har sprogkundskaber jeg har kunne suge til mig på legepladser og blandt mine venner. Majoriteten af mine kammerater har været danskere og det har været selvvalgt. Ikke fordi at det andet har været et fravalg, men det var mere et tilvalg for at sige at jeg skal kunne lære det her sprog, jeg skal kunne det her hvis jeg i fremtiden skal have en chance. Situationen med mig har måske været anderledes, jeg har måske haft andre muligheder men igen den vilje jeg nu har haft, lysten til at opnå nogle ting det har ikke kun været lysten til at kunne lære dansk, målet var jo ikke at lære dansk, målet var at få mig et hjem, købe mig et hus osv. Det har givet mig gejsten, det har givet mig viljen og hvis man har det, hvis man har et mål udover at sige jeg skal kunne sproget, jeg skal kunne klare mig i samfundet, jamen så er det godt. Det har virket for mig.

Som vi hørte, man skal sætte sig et mål, man skal have viljen, man skal have gejsten. Det der må være vores opgave, det er at sikre, at dem der har sat sig målet, dem der har viljen, dem der har

I gejsten at de så også får chancen. Og det er det vi skal stå sammen om, det er en fælles opgave. Og I det var præcis hvad vi oplevede på vores tur rundt i landet. Det første det er arbejdsgiverne, vi besøgte store og små virksomheder, startede på hvad man kan kalde en mindre virksomhed i Skive, Sakwa, fortsatte til Steens Furniture i Kjellerup, kom til hovedstadsområdet, besøgte ISS, Metro, et forsikringsfirma, Tryg Vesta - alle eksempler på virksomheder, der har rigtig mange danskere ansat med indvandrerbaggrund. Det vi lærte der, det er at virksomhederne kan have utroligt meget ud af at ansætte danskere med indvandrerbaggrund. Virksomhederne bruger det offensivt i deres markedsføring, at de har en bredt sammensat medarbejderskare. Vi lærte også hvor vigtigt det er med et godt samarbejde mellem arbejdsgiverne og kommunerne. Vi lærte at det der virkelig giver sproglig udvikling, det er at kombinere det at være ansat på en virksomhed med at være på en sprogskole. Der var så mange spændende eksempler både fra mindre og fra større virksomheder at jeg må sige, når de virksomheder kan, så kan alle andre arbejdsgivere også. Og jeg retter en kraftig opfordring til alle arbejdsgivere i det danske samfund, om at give en chance også til dem der har et fremmedklingende navn.

Det andet vi oplevede på turen, det er hvad uddannelsessystemet kan gøre. Nu nævnte jeg det her med at der er en barriere, hvor mange danskere med indvandrerbaggrund føler, at deres ansøgning bliver sorteret fra allerede i første runde, fordi de har et fremmedklingende navn. Det er der faktisk nogen, der har prøvet at finde en løsning på. Vi besøgte Silkeborg Handelsskole, hvor de har lavet jobansøgninger på video. Job-tv kalder de det. I stedet for at de unge mennesker bare sender en skriftlig ansøgning for at få en lære/praktikplads, så bliver de nu stillet foran et kamera og så skal de forklare hvem de er, hvad de kan, hvad de vil. Og vi oplevede eksempler på både unge som var kommet ud i en praktikplads på den baggrund og de arbejdsgivere, der havde taget imod dem. Hvor arbejdsgiver med det samme sagde: Jamen, det; havde overbevist dem om at de skulle tage den unge mand eller pige ind i virksomheden det var, at de havde set den pågældende, frem for bare at kigge på et stykke papir. Men de kunne se den pågældende kunne tale dansk, havde en udstråling, havde viljen og gejsten, havde et mål. Og derved var de kommet ind i virksomheden. Det er jo en god måde at overkomme den barriere på. Og når de kan i Silkeborg, så kan de da også alle mulige andre steder.

Så var vi på Århus tekniske skole, hvor vi så et andet godt eksempel. Det hedder uddannelsesguider, hvor man simpelthen har en lærer på skolen, som har fået til særlig opgave at sørge for at de unge bliver fastholdt i uddannelsen. For et af de problemer vi har med mange unge danskere med indvandrerbaggrund, det er alt for stort frafald på erhvervsuddannelserne. Og disse her uddannelsesguider, de fortalte, hvad de gjorde. Det var såmænd ikke særligt kompliceret. Det er virkelig sådan det jeg vil kalde lavpraktisk, men det virkede. Det er sådan noget som at, hvis det kniber med at stå op om morgenen, så sender man lige en sms. "Er du stået op"?", "Kommer du?" Altså ud og have fat i dem. Ind på skolen og så igen hjælpe dem med at komme ud og få en lære/praktikplads. Det virkede så godt. Når de kan i Århus, så kan de også alle andre steder.

Så var vi på Allerup Gymnastikhøjskole, hvor vi så lærte et par ting. Det ene det er, at højskolerne faktisk er et godt sted og lære danskere med indvandrerbaggrund noget mere bredt om samfundet. Det er vigtigt, selvfølgelig, med alt det faglige. Men der er faktisk en anden del af integrationen, som er utrolig vigtig. Det er dette at lære om, skal vi sige, folkestyret, det brede i det danske samfund. Det var helt rørende at møde en af de tidligere elever, som fortalte, at det der havde gjort mest indtryk på ham det var at synge fra højskolesangbogen. Vi tager det som en selvfølge, i hvert fald i Venstre, men det er jo ikke alle steder at det er så selvfølgeligt. Og det var for ham sådan blevet kernen i det at høre til i det danske samfund og det danske fællesskab. Der har højskolerne en mulighed. Et andet vi lærte på Allerup, det var at de har et særligt kursus, der forbereder unge med indvandrerbaggrund til at komme på politiskolens optagelsesprøve. Vi skulle gerne have nogle flere med indvandrerbaggrund ind i politiet. Men vi må ikke på nogen måde gå på kompromis med kvalitetskravene i politiet, selvfølgelig ikke. Og derfor er det vigtigt, at forberede dem bedst muligt på optagelsesprøven og det gør de der. Så uddannelsessystemet kan spille en betydelig rolle.

Så det tredje jeg vil nævne er foreningerne. Vi besøgte B1909 i Odense, som ligger nabo til Vollsmose. Og det betyder selvfølgelig at de knægte, der kommer og spiller fodbold der, de udgør det kan man jo godt sige - en særlig udfordring. Det at være træner i B1909 det rækker ud over det blot at være en dygtig fodboldtræner. Der er også, om jeg så må sige, en social opgave, som de løser fantastisk dygtigt. Vi mødte så mange ildsjæle der. Og man fornemmede den der positive ånd i klubben. Man fornemmede hvordan de unge mennesker, de knægte, der kom der, simpelthen fik et livsindhold. Selvfølgelig var det

fodbolden, der samlede, selvfølgelig var det det. Og det er det gode ved fodbold - det samler på tværs af alt. Men de fik noget mere, når de kom i klubben, fordi klubben var meget bevidst om også at give dem et rygstød i livet og havde så til overflod også samarbejde med private virksomheder, som betyder at de unge de kan så komme ud i et vist omfang og få lære/praktikpladser. En fantastisk positiv oplevelse. Og det at være med i foreningslivet og arbejdet, det er også en del af det at blive godt integreret i det danske samfund.

Men det fører mig så frem til en fjerde ting, som vi lærte på turen. Det er så lidt om det her med, hvad skal vi sige, fordomme eller forældede forestillinger, lad os kalde det det. Jeg lærte noget, som jeg ikke var helt opmærksom på, inden jeg kom på turen. Nemlig at i mange familier med indvandrerbaggrund, der betragter man det at få en håndværksuddannelse som noget der egentlig

forholdsvis lav status. Nu ved vi jo alle sammen i Danmark, at hvis vi skal tjene penge, skal man være tømrer eller murer eller sådan nogle ting. Og hvis man er håndværker, så er man jo også klar over, at så er der hele tiden megen opmærksomhed omkring en, for det er aldrig til at få fat på nogen. I hvert fald ikke når man har en borgerlig regering, der sørger for at der er gang i det. Men fra de samfund, hvor disse familier kommer, der har det ikke særlig høj status. Og derfor, når de unge så kommer og siger, fordi de måske er blevet vejledt til det i skolen: "Jeg kunne egentlig godt tænke mig at blive murer" eller "jeg kunne godt tænke mig at blive tømrer", så er det ikke noget familien sådan som udgangspunkt er særligt ivrige for at op, fordi det har altså ikke status. Derfor var det i øvrigt interessant at Mansur, som var en af de fem, jeg havde med på turen, han er murer og ikke bare det - han er selvstændig murermester. Så det er også godt at vise, at det har faktisk i det danske samfund ganske stor betydning.

En anden ting vi så lærte om, det var også at mange familier med indvandrerbaggrund er noget bekymrede over, at hvis de sender deres unge mennesker hen i foreningen, eller på lejrskole eller på højskole, at så ender det hele med øl og fester og piger og den slags ting.

Men som de sagde på Ollerup: "Hos os må man ikke drikke øl eller noget andet og hos os, der bor pigerne for sig og drengene for sig". Men det viser bare lidt om at der er nogle ting her vi skal arbejde med. Der er somme tider nogle barrierer. Det er ikke så indviklet. Somme tider små ting, det er simple ting, der skal gøres for at få nogle fremskridt i integrationen.

Og det leder mig frem til det femte og sidste punkt, som jeg vil trække frem fra den tur. Nemlig at jeg lærte meget om, hvor stor betydning kvinderne har også, når det drejer sig om integration. Og en af dem, som var med på turen er Fatma, Fatma Oktem fra Århus, som vi også er så heldige at have med hos os i dag. Fatma, vil du komme herop?

Jeg kan fortælle at Fatma arbejder som selvstændigjobkonsulent og i øvrigt på deltid i Kvinderådet. Og har i det hele taget mange aktiviteter. Tak, fordi du ville være med her i dag og rigtig mange tak for den tur vi havde sammen. Fatma har tyrkisk baggrund, men er ærkedansk. Fatma, jeg fortalte det her om kvindernes rolle og noget af det vi snakkede om på turen, det var netop det her med at sådan at få nedbrudt nogle, hvad skal vi sige, forældede forestillinger eller fordomme, hvor vi blev enige om, at der kunne kvinderne godt spille en rolle - både mødre og bedstemødre. Kunne du fortælle lidt om det?

Ja, altså jeg mener jo, at kvinderne har en afgørende betydning og en meget meget vigtig rolle i integrationen. Da familierne som regel er bygget sådan at kvinden er den, der har den daglige kontakt med børnene og står for opdragelsen, så er det enormt vigtigt, at kvinden har den viden og lige netop som du nævnte, de små bitte ting, der gør at man føler sig hjemme, at man føler at man kender det samfund man bor i, det har en afgørende betydning for, hvad der så sker med børnene. Vi kan se, at i de familier, hvor kvinden er i beskæftigelse, der klarer børnene sig langt, langt bedre. I de familier, hvor kvinden er integreret, der klarer børnene sig langt, langt bedre. Integrationsministeren Rikke Hvilshøj sagde engang; integrerer du en mand, integrerer du en mand. Integrerer du en kvinde, integrerer du en familie.

Så fik vi den. Så var der en anden spændende ting vi oplevede på turen. Det er den iværksættertrang, der er blandt danskere med indvandrerbaggrund og blandt andet havde jo vi sammen en meget positiv oplevelse i Århus i det, der hedder Nyvirk, som du kender godt og som er et selvstændigt iværksættercenter i Århus, støttet blandt andet af Århus kommune. Men som blandt andet har specialiseret sig at hjælpe unge kvinder □ eller kvinder med indvandrerbaggrund med at

starte selvstændig virksomhed. Fatma, kunne du fortælle os lidt om, hvorfor tror du at mange med indvandrerbaggrund gerne vil være iværksættere og hvorfor

rigtig mange kvinder med indvandrerbaggrund gerne vil være iværksættere?

Jeg tror at du er vant til at jeg snakker så meget fra bussen også. Men jeg er jo også en kvinde. Jeg tror at en af grundene til at kvinderne især gør det godt. Det vil jeg så sige, at jeg vil lige fortælle at statistikkerne viser faktisk, at de danskere med indvandrerbaggrund -kvinderne, der er iværksættere de klarer sig faktisk bedre end mændene gør. Det er lidt ligesom når vi tænker på uddannelsessystemet. Der klarer indvandrerpiger, eller danske piger med indvandrerbaggrund, de klarer sig også langt bedre i uddannelsessystemet. Jeg tror det kan forbindes lidt med at kvinderne har noget de skal vise. De skal vise de godt kan gøre tingene selv, fordi at måske har det ligget sådan i kulturen, at man ikke har haft de store forventninger til dem. Og på den anden side hører vi også rigtig rigtig mange iværksætterkvinder sige, "jamen, det er en måde at komme ind på arbejdsmarkedet på. Vi har sendt ansøgninger, vi har søgt en masse stillinger og har fået så mange afslag. Nu vil jeg være iværksætter." Det er der også nogle, der siger. Ja, tak skal du have.

Du burde kende mig lidt bedre, du får ikke lov til at slippe. Jeg vil godt have lov til at ønske noget også. Nu har de andre fået lov til at ønske noget også. Jeg synes det er meget vigtigt og det jeg ønsker er faktisk noget for alle. Jeg synes at det er enormt vigtigt - du var inde på det. Integrationen - de steder vi har været, Jeg vil godt lige sige, tak fordi jeg måtte komme med på den tur. De steder vi har været, har alle sammen bevist og understreget, at hvis man gør en lille bitte smule mere end det sædvanlige eller det nødvendige, så kommer det faktisk tilbage som noget meget meget stort. Det gælder for os alle sammen, som naboer, som borger, som statsminister, som politiker, som lærer på en skole, og yde den der lille bitte sidste halve procent. Fordi integration er sådan set noget der vedrører os alle sammen. Det var min bøn. Og så har jeg et spørgsmål til dig. Nu har vi været på denne her tur og efter jeg er kommet tilbage har jeg tænkt en del over alle de ting vi har set og oplevet og jeg har snakket med rigtig rigtig mange mennesker, og noget de næsten alle sammen har spurgt mig om, det er, hvad tror du statsministeren blev mest overrasket over. Så tænkte jeg næste gang jeg ser ham, at så vil jeg spørge: Hvad der mest overraskede dig på den her tur?

Ja, jeg burde have vidst at jeg ikke slap så let. Jeg tror faktisk jeg vil sige, at det der overraskede mig mest er det sidste som vi har snakket om her. Hvor vi jo nok med vores baggrund har været vant til at opfatte det sådan, at i familier med indvandrer baggrund, er der en meget mandsdomineret verden. Og det I var

med til at åbne mine øjne for, det er det faktum vi netop nu har snakket om. At kvinderne spiller en meget meget større rolle i familierne, end vi måske har gået og forestillet os og dermed også at de spiller en meget større rolle i at få integrationen til at lykkes end vi hidtil har været helt opmærksomme på og derfor kom jeg tilbage fra den tur med den meget klare opfattelse, at vi skal satse stærkt på, at inddrage, som I selv sagde til mig, mødrene og bedstemødrene, muligvis er de i en situation hvor de ikke lige kan komme ud på arbejdsmarkedet, men så kan de bruge, om jeg så må sige integrationen positivt på en anden måde ved at være med til at skabe oplysning, få en bedre forståelse for de normer og værdier der gælder i det danske samfund og på den måde kan de også være med til at sikre at næste generation får en god start i tilværelsen her i Danmark. Så tak for det jeg lærte der.

Og det er netop hvad vi nu skal, stå sammen om bedre integration. Det er virkelig noget hvor alle skal være med til at løfte. Arbejdsgiverne hvor jeg gentager min opfordring til at de giver chancen også til dem der har et fremmedklingende navn. Der er mangel på arbejdskraft, jamen så tag dog den arbejdskraft der ligger lige udenfor. Til fagforeninger og medarbejdere, at åbne for muligheder for kollegaer med en anden baggrund og til danskere med indvandrerbaggrund selv, en opfordring til jer om, at I sørger for at få en god uddannelse, at I tager ansvar for at få et job, at familierne giver kvinderne en chance for at komme ud på arbejdsmarkedet. Det vi skal i Venstre det er at sikre at vi i det danske samfund står sammen om en bedre integration, at vi tager udgangspunkt i det enkelte menneske, at vi giver en chance til dem der har målet, der har viljen, der har gejsten, de skal have vores opbakning og så skal vi sikre at de danske samfund det bliver et samfund, der er præget af styrke i mangfoldighed.

En tredje udfordring vi står overfor er, at vi nu er nødt til at træffe en række meget vigtige beslutninger om at forberede det danske samfund på det meget lange sigt, på at sikre en fornuftig energiforsyning. Lige nu er vi på den grønne gren, vi pumper olie og naturgas op i Nordsøen, men inden der går alt for mange år, så er de ressourcer tømte, og så kan vi risikere igen at skal til og ud og hente energi, fra steder i verden, der mildest talt ikke er stabile, fra lande og regioner som ikke tager i betænkning at bruge energiforsyningen som led i udenrigs- og sikkerhedspolitik og lave afpresning for nu at sige det rent ud. Vi er i øjeblikket selvforsynende. Vi skal sikre at også den dag hvor det slipper op ude i Nordsøen, at der er vi stadigvæk selvforsynende. Enerkipolitik er andet end

energi og miljø, det er også sikkerhedspolitik. Vi skal simpelthen sætte os det mål at vi bliver selvforsynende med miljørigtig energi, og det vil sige, vi skal sætte os det meget langsigtede mål at vi bliver helt uafhængige af olie og naturgas og kul. Det lyder for mange som en fjern vision som er meget vanskelig at opfylde, jo det er et langsigtet mål, men energipolitik er langsigtet, og det er nu vi skal træffe de vigtige beslutninger. Noget af det rigtig perspektivrige, det er udvikling af brintenergi. Brint er ikke sådan noget der slipper op fordi, som mange jo ved, så fremstiller man brint ved at spalte vand, så det slipper ikke sådan lige op. Det er en teknologi der ikke er udviklet endnu, men det er en teknologi der er på vej. Brintenergi kan bruges i biler, brintenergi kan bruges til at fremstille varme og strøm, brintenergi kan bruges til og lagre elektricitet når vindmøllerne de snurrer når der er vind, ja så kommer der strøm

hvad gør vi så når det ikke blæser, der skulle vi jo også gerne have noget strøm. Der kan brintenergi bruges til at lagre. Jeg skal ikke gå ind i alt det der, men jeg skal bare sige, at det er den spændende nye teknologi der kan løse den her opgave. Men det er noget der kræver en indsats der i globalt omfang faktisk svarer til det amerikanske

månelandingsprojekt i 60'erne. Og derfor kræver det en meget offensiv indsats i fællesskab globalt, men også nationalt, og jeg vil her skitsere fem punkter i en sådan offensiv energipolitik. Det første, det er netop det globale. EU og USA skal gå sammen om et gigantisk projekt, at udvikle brintenergi og brændselsceller. Det vil simpelthen revolutionere energiforsyningen i verden, og det kræver at vi løfter i flok. Det kræver selvfølgelig også at vi i EU satser langt langt stærkere. Der er allerede sat en masse i gang. Men det skal være en bevidst satsning i de kommende år, det er det første punkt.

Det andet punkt er så herhjemme, at vi skal sætte skub i forskning og udvikling af nye energikilder i Danmark. Brint som jeg netop har talt om, brændselsceller, men også biobrændstof til bilerne, vel at mærke, hvor vi ikke brænder fødevarer af for at putte det i bilerne, men reststoffer, affaldsprodukter. Anden generations biobrændstof det skal vi satse på og blive førende indenfor, så vi kan sikre en teknologisk udvikling på det område.

Det tredje vi skal gå i gang med, det er at sætte fortsat ambitiøse mål for udvikling af eller brug af vedvarende energi i Danmark. Allerede i dag er vi blandt frontløberne i verden, 15 procent af energien i Danmark vedvarende

kilder; 20 procent af vores elektricitet er vindmøller. Vi skal satse ambitiøst på fortsat udvikling af vedvarende energi.

Det fjerde det er fortsat energieffektivitet. Danmark er i dag et af de mest, måske det mest effektive land i verden når det gælder om at udnytte energien det skal vi bygge videre på. Over de sidste 25 år er dansk økonomi vokset med 50 procent uden at energi forbruget er vokset. Det har gjort at andre lande meget gerne vil lære af os. Det forspring det skal vi udnytte.

Det sidste vi så skal tage fat på, det er at sikre at investeringerne i energi sker rentabelt. Vi skal udvikle markedsinstrumenter der sikrer, at de penge vi bruger de går til at udvikle energien og miljøet lige præcis der hvor vi får mest for pengene. Vi skal sikre at energi- og miljøpolitik i Danmark går hånd i hånd med vækst og konkurrenceevne. Vi skal sikre en energi- og miljøpolitik der ikke kvæler arbejdspladser, men skaber arbejdspladser.

Den næste globale udfordring, den ligger lige udenfor Europas dør, det er Afrika, det er udviklingspolitikken. Vi skal sætte det mål at halvere fattigdommen i Afrika af mange grunde, menneskeligt selvfølgelig en forpligtelse fordi vi ikke kan være bekendt at et helt kontinent bliver tabt i globaliseringen. Derfor skal vi sætte ind og halvere fattigdommen i Afrika. Men vi har faktisk også en egeninteresse i at undgå flygtninge- og indvandringsstrømme fra Afrika som vil være resultatet hvis ikke vi skaber bedre udviklingsmuligheder for unge mennesker i Afrika. Endelig handler det her også om den globale værdikamp, om at unge afrikanere ikke bliver ofre for ekstremistiske strømninger. Derfor skal de sikres ordentlige udviklingsmuligheder. Danmark vil i de kommende år satse stærkt på udviklingsbistand til Afrika. Allerede næste år stiger udviklingsbistanden med 800 mio. kroner. Hovedparten går til Afrika, og vi vil sikre at pengene går til det rigtige ved at stille krav om at de lande der skal modtage vores penge skal have god regeringsførelse, for ellers er det hele jo spildt, de skal bekæmpe korrupsion, de skal sørge for effektiv og ordentlig udnyttelse af pengene. Det andet er, at vi skal bekæmpe aids og malaria og andre sygdomme som truer med at underminere udviklingsmulighederne i Afrika. Det tredje det er at vi skal sørge for at udvikle den private sektor, for det er der væksten kommer og det er det som kan bekæmpe fattigdom mest effektivt.

Min kone og jeg var i Afrika sidste år i Tanzania og Mozambique. Vi kom derfra

med den meget stærke overbevisning, at det der skal til for virkelig for alvor at sætte gang i udviklingen i Afrika det

er at give kvinderne i Afrika langt bedre udviklings- og udfoldelsesmuligheder end det, der er tilfældet i dag. Også her må vi sige, at det i høj grad er kvinderne, der er omdrejningspunktet.

Og vi skal sætte ind over en bred front. Lad mig nævne nogle punkter her:

For det første uddannelse. Der er det problem, at unge piger de bliver taget ud af skolen når de når teenagealderen. Nogle gange af økonomiske grunde, nogle gange af kulturelle grunde, fordi fædrene er bange for, at pigerne skal gå med drengene der og så bliver de taget hjem og så får de ingen uddannelse. Vi skal sørge for, at pigerne bliver i skolerne. For eksempel ved at give særlige stipendier til piger, så det bliver økonomisk muligt for familierne at holde dem i skolen. Ligesom vi skal sørge for at flere kvindelige lærere. I Mozambique har vi et projekt, hvor vi giver særlige stipendier til kvindelige lærere.

Det andet vi skal gøre, det er at sikre at kvinder de kan starte selvstændig virksomhed. Gennem særlige mikrokreditter eller små lån, som bliver givet til kvinder, der vil starte små selvstændige virksomheder

Vi var ude i en landsby i Tanzania og se sådan en Låne og Sparekasse; som blev bestyret af kraftfulde og magtfulde kvinder og som kun giver lån til kvinder. Og de - ja, altså der er styr på tingene - og det har givet fantastisk effekt med små virksomheder hvor kvinder de får startet for sig selv og får skabt et bedre grundlag for deres familie.

Det tredje vi skal gøre, det er at faktisk give støtte til at kvinder får bedre muligheder for at blive valgt. Også til politiske poster både lokalt og på landsplan, fordi vi har brug for flere kvindelige politiske ledere og det gælder både lokalt og på regeringsniveau, hvor vi mødte nogle. Men jeg tror virkelig at det kunne være med til at give et skub i de lokale samfund hvis vi gav kvinderne en stærkere placering og det fører frem til det fjerde punkt.

Nemlig at sikre kvinderne bedre rettigheder. Også i det juridiske system i sager om vold og voldtægt og vold mod børn og så videre, er de ofte alt for ringe stillet og derfor så er det vigtigt at vi får forbedret deres retssikkerhed. Og endelig så

skal vi altså give kvinderne bedre rettigheder når det gælder sundhed og herunder retten til prævention. Og nu kan det i en dansk forsamling lyde som sådan en ret selvfølgelig ting, det er det bare ikke når vi kommer til udviklingslandene og det er altså et problem for mange kvinder, at de ikke om man så må sige, har retten til selv at bestemme over deres krop. Og det er altså på globalt plan et stort politisk problem det her, fordi i FN sammenhæng og på andre måder, der møder vi en forenet front af muslimske lande, katolske lande og visse religiøse kredse i USA, som modsætter sig at prævention til kvinder skal være en integreret del af vores udviklingsarbejde og det gør det så med forskellige udgangspunkter, men bundlinjen det er at de anbefaler seksuel afholdenhed i stedet for prævention. Og det skal jeg ikke blande mig i. Men, men jeg vil sige, kunne man ikke bare for alle tilfælde skyld tillade prævention for det er jo ikke altid at man kan regne med mændene!

Og lad mig så runde det af med at sige - ja, udviklingsbistand det er vigtigt, men der er faktisk en der er vigtigere. Det er frihandel. Det er at give dem mulighed for at tjene deres egne penge. Der er lavet undersøgelser der viser, globalt, at hvis vi åbnede for total frihandel i verden så vil det give en global velstandsgevinst på mere end 600 milliarder dollar om året - og 40 % af det vil komme de fattige lande til gode. Og det er selvfølgelig at åbne for de fattige landes adgang til vore markeder. Men der er faktisk en ting der er mindst lige så vigtig: Det er at de åbner meget mere for frihandel indbyrdes i den henseende er udviklingslandene nemlig meget slemme til at bygge told barrierer op imellem hinanden. For eksempel på landbrugsområdet. Der viser tallene, at hvis vi totalt

liberaliserede verdens landbrugshandel, så ville det give en global velstandsgevinst på mere end 140 milliarder dollar om året. 80 % af det ville komme fra at udviklingslandene åbnede for handel indbyrdes. Det er faktisk derfra at langt den største gevinst den ville komme. Ved I hvad, 70 % af den told, som udviklingslandene i dag betaler den kommer fordi de skal betale told til andre udviklingslande. Vi går altid rundt med sådan en dårlig samvittighed over hvordan vi er i de rige lande og holder de fattige lande ude og så videre. Jo vi kan, - jeg kommer lige tilbage til det, jo vi kan gøre rigtig meget. Men vi er bare lige nødt til at holde fast i, at udviklingslandene de kunne starte med sig selv uden for deres egen dør. Altså i Afrika der er det sådan at kun 10 % af handelen i Afrika foregår mellem de afrikanske lande indbyrdes.

Jamen det er da helt tosset. Det var da her der var nogle store gevinster at hente.

Og det fører mig frem til et handlingsprogram for en offensiv dansk handelspolitik. For det første: Vi skal i vores udviklingsbistand belønne de udviklingslande, der åbner sig overfor omverdenen, som bidrager på forskellig vis til mere handel med naboerne. Det er det første.

Kapacitet til deltage i frihandelsfor eksempel har de sommetider svært ved at opfylde vores krav om fødevarer sikkerhed og så videre. Jamen vi skal hjælpe dem til at få en bedre kapacitet til og klare denne konkurrence og leve op til vore krav. Det er det andet.

Det tredje vi skal gøre det er og hjælpe dem aktivt til at skabe nogle regionale frihandelszoner. For eksempel i Afrika. Hjælp dem til at bygge de institutioner op der skal til for at lave regionale frihandelszoner.

Det fjerde vi skal gøre, det er at i EU, der skal vi altså fra dansk side, som en frihandelsnation, presse på for at EU får en langt langt mere frihandelsorienteret, international politik. Mit mål det er, at EU skulle være en drivende kraft i verden når det gælder at få åbnet for global frihandel.

Og så skal vi i EU presse USA til at også give indrømmelser, således at vi får mest muligt global frihandel - og så vil jeg sige, hvis det ikke lykkes at få en multilateral frihandelsaftale på plads så må vi gå i gang med fra EU's side, at lave regionale frihandelsaftaler og lave frihandelsaftaler med enkelte lande. Men det bedste er selvfølgelig at starte med at lave det globalt.

Og så endelig det femte punkt i en offensiv handelspolitik, det er en gennemgribende liberalisering af landbrugspolitikken. Altså, det er sådan i dag at de rige lande de giver om året 280 milliarder dollar i landbrugsstøtte til landbrug i de rige lande. Det er tre gange den samlede globale

udviklingsbistand. Og ved I hvad, det er - altså, det betyder at skatteborgerne i de rige lande de betaler to gange. Først, så betaler vi for at holde kunstigt - eller, så betaler vi for støtten til landmændene og dernæst, så betaler vi så udviklingsbistand for at dulme den dårlige samvittighed over at vi har forhindret de fattige lande i at tjene deres egne penge. Ved I hvad, der er kun et ord for det, det er hykleri.

Og derfor, derfor så er det femte punkt i en offensiv handelspolitik, det er at vi

arbejder for landbrugsreformer der betyder at landbrug over alt i verden skal klare sig på markedsvilkår ligesom alle andre erhverv.

Venner, det er en bred vifte af udfordringer nationalt og globalt. Nu har vi i fem år haft regeringsansvar. Vi har gennemført betydelige reformer, fornyelser og forbedringer af det danske samfund, nu sætter vi nye mål. Jeg har i dag beskæftiget mig med nogle temaer som vi måske ikke så ofte har beskæftiget os med i Venstre.

Jeg har tilladt mig ved et par lejligheder og tale om Det nye Venstre. Jeg vil gerne sige til jer, og det er ikke noget med at kaste vrage på nogen fortid - jeg er selv en del af den fortid. Nej, det nye det er ikke "i stedet" for noget vi kender, nej, det er et tillæg til noget vi kender. For det har generet mig i mange år, at det er som om at venstrefløjens den har sådan haft patent på at være dem, der siger at vi skal have bedre kvalitet, haft patent på at være dem der siger vi skal have et bedre miljø, eller vi skal bekæmpe global fattigdom. Jamen hvad er det for noget snak? Hvorfor skal vi som liberale finde os i at blive placeret i den kasse? At vi ikke går ind for kvalitet, at vi ikke går ind for godt miljø, at vi ikke går ind for at bekæmpe global fattigdom. Det jeg kalder Det nye Venstre det er et Venstre, der er over hele banen. Hvor vi måske hidtil mest har beskæftiget os med en del af banen.

Vi skal være på hele banen og bekæmpelse af global fattigdom. Og det er ikke noget, der løses med traditionel tænkning hvor man bare går ind i en bevidstløs konkurrence om hvem er parat til og smide om sig med skatter og afgifter og reguleringer og restriktioner eller hvem vil pumpe flest penge ud, nej det kræver nytænkning. Og det er lige præcis de forventninger befolkningen har til os. Det er, at Venstre står i spidsen for nytænkning. Liberalisme det er ikke en abstrakt teori. Liberalisme det er et menneskesyn. Vi tager vores udgangspunkt i det enkelte menneske og den enkelte familie. Vi deler den enkelte families bekymring, og vi forsøger at finde løsninger på de problemer man ser. Vi prøver at hjælpe den enkelte til at virkeliggøre de drømme og håb man har. Det er der vi som liberale tager vores afsæt. Det er det vi gjort i fem år og nu sætter vi nye mål. Vi lader os være det parti som er den drivende kraft i nytænkning, der sikrer bedre kvalitet, bedre udnyttelse af ressourcerne ved at fremme de gode eksempler, den dynamiske frihedsorienterede tænkning - lad os være det drivende parti i, at hjælpe det enkelte menneske til at opfylde drømmene og håbet om et samfund bygget på frihed, frisind og fællesskab.

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-fogh-rasmussen-tale-ved-venstres-landsmoede-2006>